

Matematika 2.

Soustavy lineárních rovnic

Petr Salač

Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická
Technická univerzita v Liberci
petr.salac@tul.cz

3. Přednáška

Soustavy lineárních rovnic

Řešte soustavu dvou lineárních algebraických rovnic.

$$\begin{array}{rcl} 7x_1 + 3x_2 & = & 5 \\ x_1 - x_2 & = & 2 \quad |(\cdot 3) \\ \hline 7x_1 + 3x_2 & = & 5 \\ 3x_1 - 3x_2 & = & 6 \end{array} \left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} (+)$$
$$\begin{array}{rcl} 10x_1 & = & 11 \\ x_1 & = & \frac{11}{10} \end{array}$$
$$\begin{array}{rcl} \frac{11}{10} - x_2 & = & 2 \\ -x_2 & = & 2 - \frac{11}{10} \\ x_2 & = & -\frac{9}{10} \end{array}$$

Elementární úpravy soustavy lineárních algebraických rovnic

(provedením těchto úprav se nemění řešení soustavy)

1. Záměna pořadí rovnic.
2. Vynásobení rovnice nenulovým číslem.
3. Přičtení nenulového násobku jedné rovnice k jiné rovnici.

Soustavy lineárních rovnic

Řešení soustavy lineárních rovnic je numerická úloha využívající poznatků z teorie matic.

Definice.

Soustavu m lineárních rovnic s n neznámými x_1, x_2, \dots, x_n zapisujeme obecně ve tvaru

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \cdots + a_{1n}x_n &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \cdots + a_{2n}x_n &= b_2 \\ &\vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \cdots + a_{mn}x_n &= b_m \end{aligned} \quad . \quad (1)$$

První index i koeficientu a_{ij} je pořadové číslo rovnice, druhý index j značí, že a_{ij} je koeficientem u neznámé x_j .

a_{ij} nazveme **koeficienty soustavy** ,
 b_i nazveme **pravé strany soustavy** .

Soustavy lineárních rovnic

Matici

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix},$$

jejíž prvky tvoří koeficienty u neznámých nazveme **matice soustavy (1)**.

Matici

$$\mathbf{b} = \begin{pmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_m \end{pmatrix},$$

nazveme **souměřicem**.

Matici

$$(\mathbf{A}|\mathbf{b}) = \left(\begin{array}{ccc|c} a_{11} & \dots & a_{1n} & b_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} & b_m \end{array} \right),$$

která vznikne z matice \mathbf{A} přidáním sloupce pravých stran, nazveme **rozšířená matice soustavy (1)**.

Soustavy lineárních rovnic

Jsou-li pravé strany všech rovnic rovny nule, tj. $\mathbf{b} = \mathbf{0}$, nazývá se taková soustava **homogenní**.

Je-li alespoň jedno z čísel b_1, b_2, \dots, b_m různé od nuly, mluvíme o **nehomogenní soustavě rovnic**.

Řešením soustavy lineárních rovnic (1) se rozumí n -tice čísel (v_1, v_2, \dots, v_n) , která je řešením každé rovnice, tj. platí

$$\begin{aligned} a_{11}v_1 + a_{12}v_2 + \cdots + a_{1n}v_n &= b_1 \\ a_{21}v_1 + a_{22}v_2 + \cdots + a_{2n}v_n &= b_2 \\ &\vdots \\ a_{m1}v_1 + a_{m2}v_2 + \cdots + a_{mn}v_n &= b_m \end{aligned}.$$

Má-li soustava řešení (jedno nebo nekonečně mnoho), řekneme, že je **řešitelná**.

Má-li jediné řešení, řekneme, že je **jednoznačně řešitelná**.

Jestliže soustava nemá řešení, řekneme, že je **neřešitelná**.

Soustavy lineárních rovnic

Věta. (Frobeniova věta o řešitelnosti)

Pro soustavu $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ s n neznámými platí:

- 1) Je-li $h(\mathbf{A}) = h(\mathbf{A}|\mathbf{b}) = n$, soustava má jediné řešení.
- 2) Je-li $h(\mathbf{A}) = h(\mathbf{A}|\mathbf{b}) < n$, soustava má nekonečně mnoho řešení. (obecné řešení závisí na $n - h(\mathbf{A})$ parametrech)
- 3) Je-li $h(\mathbf{A}) < h(\mathbf{A}|\mathbf{b})$, soustava je neřešitelná.

Příklad.

Řešte soustavu

$$\begin{array}{rcl} 3x_1 - 5x_2 - 2x_3 - 3x_4 & = & 6 \\ x_1 - 3x_2 - 3x_3 - 2x_4 & = & 1 \\ 5x_1 - 7x_2 - x_3 - 16x_4 & = & 10 \\ 3x_1 - x_2 + 5x_3 & = & 9 \end{array} .$$

Soustava má nekonečně mnoho řešení

$$x_1 = \frac{155}{48} - \frac{9}{4}t, \quad x_2 = \frac{11}{16} - \frac{7}{4}t, \quad x_3 = t, \quad x_4 = \frac{1}{12}, \text{ kde } t \in R.$$

Výpočet inverzní matice

Elementární řádkové úpravy matice jsou:

1. Změna pořadí řádků matice.
2. Vynásobení řádku matice nenulovým číslem.
3. Přičtení nenulového násobku jednoho řádku matice k jejímu jinému řádku.

Výpočet inverzní matice Jordanovou metodou.

1. Danou matici rozšíříme jednotkovou maticí téhož typu.
2. V rozšířené matici pomocí elementárních úprav eliminujeme prvky pod i nad hlavní diagonálou.
3. Dělíme řádek pomocí, něhož jsme provedli eliminaci, jeho diagonálním prvkem.
4. Po dokončení eliminace je na místě původní matice \mathbf{A} jednotková matice a na místě jednotkové matice matice inverzní \mathbf{A}^{-1} .

Příklad.

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 2 & 2 & -1 \\ 1 & 2 & -1 \\ 1 & 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{A}^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ -1 & 1 & 1 \\ -1 & 0 & 2 \end{pmatrix}.$$